

ở lại xem thêm được. Chúng tôi bảo chúng tôi xem được khoảng 60-70 gian hàng kể cả những nơi phải sắp hàng dài. Họ không tin nhưng đã phải trở mắt ngạc nhiên khi đối chiếu với số dấu đóng trên các cuốn sổ. Họ nhao nhao yêu cầu cho biết cùng một thời lượng như nhau mà chúng tôi xem được nhiều như vậy. Cảm thấy sự việc đã làm không được tốt đẹp anh Hùng, có số vốn Anh vẫn khá hơn tôi, đã rào đón và xin lỗi rồi mới tiết lộ bí mật lưu manh cho họ nghe. Họ tự trách là ngu đần và bảo nếu có dịp họ cũng sẽ làm tương tự. Có ai cảm đoán mình đâu, một việc hợp pháp, chỉ là một sơ hở của ban tổ chức. Được trón chúng tôi phô trương luôn bí quyết đi xe lửa, nên không đến nỗi mất ngủ như họ. Toàn thể hành khách đều thán phục sự lạnh trí và khôn ngoan của hai Mít này.

Montréal skyline from the Old Port

Thuở ấy

Tô Văn

Thuở ấy em đang tuổi học trò,
Đời vui, tươi, đẹp, chẳng âu lo,
Sáng chiều cắp sách vào trường học
Chỉ cách nhà em một chuyến đò.

Thuở ấy em đang tuổi tóc thè,
Những ngày niên thiếu ở thôn quê,
Vui đùa nhộn nhịp như chim sẻ
Trên mái nhà em dưới nắng hè.

Thuở ấy em đang tuổi dậy thì,
Lòng buồn vơ vẩn, có đôi khi,
Lúc ánh tà dương tàn sau núi
Với chim đàn gọi, giọng lâm ly.

Thuở ấy em đang tuổi mộng mơ,
Mộng tình đắm thắm, mộng duyên tơ,
Mơ đời đôi lứa, mơ ân ái,
Với cả nhiệt tình của tuổi thơ.

Thuở ấy đôi ta đã gặp nhau,
Lửa tình dường đã nhóm từ lâu.
Trên chuyến đò ngang chiều hôm đó,
Đôi tim đồng nhịp buổi ban đầu.

Thuở ấy đôi ta đã ước nguyện
Kết tình, kết nghĩa kết tơ duyên,
Cho hoa trăm sắc vườn tình ái
Rực rỡ muôn màu tựa cảnh tiên.

Thuở ấy đời là một giấc mơ
Với tình nồng nhiệt buổi ban sơ.
Trong vòng tay của người tình mộng
Đằm thắm êm trôi những phút giờ.

Thuở ấy dường như một thoáng buồn
Chiếm dần tâm khảm của người thương.
Thân anh đang ở bên em đó,
Nhưng hồn vơ vẩn tận muôn phương.

Thuở ấy anh đi chẳng hẹn về,
Nghe theo tiếng gọi của sơn khê,
Có biết em đang mòn mỏi đợi,
Trong tim còn mãi một đam mê.

Những ngày niên thiếu đã trôi qua,
Đời em tuy đã lắm phong ba,
Hương tình **thuở ấy** còn vương vấn,
Hình bóng người xưa vẫn thiết tha.